

deželna hiša za bolehe in nevoljne ljudi — Siechenhaus. — Stroški bodo iznašali kakih 80.000 fl. To bo velika dobrota za srenje, ki časih ne vedó, kaj bi počele s svojimi bolehnimi, doslužnimi in revnimi ljudmi.

Omenimo še, da je tukajšna občna bolnišnica (allgemeines Krankenhaus) na sila slabem glasu in še v bolj slabem stanju. Godile se so in še se godijo v njej reči, ki vzbujajo občno nevoljo. Slišimo, da je vlada začela preiskavati, da večjim neprilikom v okom pride.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf je 21. avg. spolnil 16. leto svoje starosti in je po družbinskih postavah cesarske rodbine zdaj polnoleten. Prihodnemu državnemu zboru se namerjava predložiti nekoliko sprememb v zakonski postavi. Civilnega zakona še zdaj ministri ne bodo nasvetovali. Vsled tega liberalci godrnjajo. Tudi cesarjevo potovanje na Česko jim ni po volji. Pravijo, da se bo vlada s Čehi začela pogajati in sicer s tem, da postavi posebnega ministra za Česko.

Hrvatsko. Dne 10. t. m. začel je zopet dež. zbor svoje delovanje. Predsednik g. Kreštie prične sejo z nagovorom, v katerem omeni dela sedanjega zasedanja in svetli ban predloži za razpravo 6 postav, med temi osnovo postave o narodnih šolah in pripravnihšilih za narodne učitelje, in drugih v pravosodje in narodno gospodarstvo spadajočih postav. Na vprašanje poslanca g. Mrazoviča: kako da je s preuredbo politične uprave in ali pride še v tem zasedanju stvar na vrsto, odgovori ban, da je osnova dotične postave sicer že gotova, da pa je želel zvedeti, kako da hrvaško ministerstvo o tem sodi, in toraj je njemu postava predložena in pride, ko bode tudi kralju predložena, že v tem zasedanju na dnevni red.

V drugi seji 12. t. m. predložil je ban preuredbo kazenskega postopanja in tiskovno postavo v zvezi s postavo za porotnike v tiskovnih pravnih. Na stavljena vprašanja zastran izročitve cerkvenih in naučnih zakladov, s katerimi še gospodari ogerska vlada, zastran deželne samouprave, in zastran tega, zakaj da še ni Reka z okrajem v dež. zboru zastopana, obljubil je ban v eni prihodnjih sej odgovoriti. — Najbolj važna je šolska postava, o kateri poročamo, brž ko nje določbe natanko zvemo.

Vnanje države. Nemško. Bismark se je nekoliko opeknel, ker mu niso hotele vse države hitro španske republike priznati. Rusija je odločno odrekla, kar Nemce hudo jezi.

Italijansko. V predposlednjem listu smo poročali, da so kakih 100 zarotnikov zoper kralja po mestih našli in zaprli. Dopisnik lista „Vatid.“

pa piše iz Neapolja naslednje strahovite reči: „Javna varnost na Sicilijskem je celó vničena in bliža se vihar, ki bode Piemontsko gospodarjenje pokončal. Po vsem Sicilijskem strahuje skrivna družba, ki je mestom in vsem davek naložila. Posestniki 4 okrajev plačujejo brez obotavljanja davek, da zamorejo pridelke s polja v mesta na prodaj spraviti. Tudi trgovci in popotniki se morajo davku teh roparjev podvreči; in če se, potem potujejo in tržijo bolj varno, kakor da bi imeli od kraljeve vlade podpisanih listin. Porotniki se ne upajo več k sejam; vse prebivalstvo je obupno. Oborožane čete roparske se prikazujejo brez strahu, kjer koli hočejo, ker se jim nihče več ne upa ustavljati.“

„Kako bi drugače bilo? Ako liberalna vlada večje slasti ne pozna, kakor da veljavo kat. Cerkev spodkopava, ljudstva v njih krščanski veri in poštenem življenju pači in bega, se ni čuditi, da tudi vlada vso veljavo zgubi ter nastane stanje, ki vzbuja grozo in brezupnost povsod.“

Še nekaj o breški volitvi.

Nemški liberalec g. Žnideržič je zmagal s 63 glasi; slovenski liberalec g. Lenček je dobil 26 glasov. Naših volilcev je izostalo 7. Drugih naših 19 volilcev se je pa udeležilo volitve in glasovalo za Žnideržiča „samo zato, da liberalni Slovenci spoznajo svojo onemoglost v kljub velikej širokoustnosti.“ Naša federalistična stranka je tedaj s svojimi 26 glasovi odločila volilno bitko. Sama bi pa proti zedinjenim nemškim in slovenskim liberalcem propadla, kakor lani v Celji. Mladoslavenci se ob tem izidu volitve srdito jezijo. Prav za prav bi imeli o nasledku naše nesloge žalovati. Zdaj imajo lepo priliko premišljevati svojo bedastočo in resnico pregovora; sloga jači, nesloga tlači. Čudno pak je, da se Mladoslavenci hudujejo nad tem, da sta 2 fajmoštra glasovala za vladnega kandidata. Ali so ti liberalci pozabili, kako so Vošnjak, Razlag in ... rep kat. duhovenstvo izdali v oblast svetnej vladi govorè in glasovaje za nove verske postave? Toda to je še le začetek. Skoro utegnejo padati še hujši udarci. Na druge „Sl. Narodove“ bedarije ne odgovarjamo. Prazne slame ne mlatimo. Povdarjamo le: sloga jači a nesloga tlači.

Za poduk in kratek čas.

II.

Lojza Lató bo nadarjena z ranami Zveličarja.

1. Sv. evangelje nam pripoveduje, da so Jezusa Kristusa s trnjem kronali, mu noge in roke z žreblji prebili in že usmrtenemu stran prebodli. Gospodovo trpljenje in smrt je nam zveličanje in življenje. Ves up Adamovih otrok se nahaja v trpljenji Sinu božjega.* To pa nemarne duše rade pozabljajo. Zato usmiljeni Bog časih čudovito

spomin Gospodovega trpljenja budi. Ponavlja namreč znamenja Jezusovih ran na telesih izvoljenih svojih prijateljev in prijateljic. Zlasti dela to na telesih takih svetnikov, ki se odlikujejo po posebno izredni in junaški ljubezni do Boga in bližnjega. Eden izmed teh bil je sv. Francišk Azijški. Sploh pa zdaj štejemo okoli 60 oseb, moškega in ženskega spola, ki so bile nadarjene z znamenji ran Zveličarjevih.

Tem prištevamo zdaj tudi pobožno Lojzo Lató. —

Poslednjič smo povedali, kako je Lojza po dolgi in hudi bolezni zamogla zopet iti k službi božji. Bilo je to 21. aprila 1868. Sledečo sredo in četrtek čutila se je Lojza popolnem zdrava. Nihče ni mislil na znamenja ran Gospodovih, najmanj pa Lojza. O tej reči ni nikoli poprej kaj slišala. Tudi ni vedela, da je sv. Francišk ali kdo drug kedaj taka znamenja na svojem telesu imel. —

Toda v petek 24. aprila 1868 čuti Lojza nagloma grozno trganje in zbadanje v glavi in po udih. Ob enem se prikažejo prvič znamenja Gospodovih ran in iz leve strani je tekala kri. V saboto pa je vse zopet preminulo z bolečinami vred. Deklica je mislila, da so to le nasledki jene poprejšne bolezni. Popolnem je molčala. Vendar sledeči petek 1. maja se prikažejo znamenja iz nova. Vrh tega je kri zdaj tékla ne samo iz leve strani; tudi na nogah je začelo krvaveti. Lojza se tega hudo prestraši. Ne vé, kaj to pomeni. Naposled sklene spovednika za svet prositi, drugače pa molčati.

Fajmošter g. Niels je Lojzin navaden spovednik. Mož je bolj ostrega, kakor pa priljudnjega obnašanja. Zato se za Lojzine gotovo nenavadne prikazni iz prva ni veliko zmenil. Reče jej, da naj bode mirna in molčljiva.

Vendar prihodnji petek 8. maja bilo je z Lojzo, kakor poprejšne petke; le kri je tekala v obilniši meri. V jutru ob 9. uri je oblila kri obe strani rok in nog, kakor da bi bile predrene.

Zdaj ni bilo več mogoče, prečudne prikazni svetu prekrivati. Fajmošter tedaj zapovê Lojzi, naj pošlje po bližnjega zdravnika, da jej pomaga. Lojza uboga. Zdravnik dr. Gonne je iz prva mislil, da ima s kako naravno boleznijo opraviti. Zato je več tednov skušal in si prizadeval, kako bi Lojzi nenavadno tekanje krvi ustavil. Ali vse je bilo zastonj. Nobeno vračilo ni pomagalo. Naposled popusti Lojza zdravnika, ker vidi, da ničesar ne opravi. Fajmošter pa je o čudnih prikaznih na Lojzi Lató poročal svojem škofu.

Meseca avgusta se je belgijski prvostolnik, nadškof mehlinski, glasoviti Dechamp nekaj časa mudil pri svojem bratu, ki ima blizu Lojzine vasi svoja posestva. Nadškof sliši o čudoviti deklici in jo da pred sebe poklicati. Lojza pride kmalu pred slavnega nadškofa. Obnaša se prav čedno, pohlevno in ponižno. Nadškof se je temu jako čudil.

Lojza odgovorja na vsako prašanje jasno in do ločno. Naposled pristavi, da bi morebiti kazalo, da se pred svetom popolnem skrije, ker čudovitih znamenj več odpraviti ne more. Dechamp jo pa tolaži rekoč: naj se le vrne in naj ostane pri svoji materi. Po odhodu deklice reče nadškof v pričo mnogo zbranih gospodov: „Vi fajmošter, imate svetnico v svoji fari“. Drugi dan je bil petek 28. avg. 1868. Nadškof obiše popoldne ob 3. uri Lojzo. Bila je že zamaknjena in s krvjo oblita. Kedar jo nadškof zazove z imenom: Lojza, se ta prebudi. Kmalu spozna nadškofa in ga kleče prosi za njegov blagoslov. Po kratkih besedah zapusti nadškof ubožno hišo Lojzino. Ta pa bode kmalu zopet zamaknjena.

2. Vsled nadškofovega obiskovanja je turneški škof pričel izredni dogodek temeljito in natančno preiskavati. V ta namen je odposlal 4 izvrstne duhovnike in bogoslovce. Tem je pridružil odbor najglasovitejših zdravnikov in dohtarjev zdravilstva. Prvosednik bil jim je dr. Lefebre, profesor zdravilstva na lovanskem vseučilišči. Ta je potem pozval še več dohtarjev tudi liberalcev in očitnih nevernikov.

Preiskava se je začela 8. sept. 1868, ter je trajala pol drugo leto. Vsak petek bilo je okoli Lojzine hiše natlačeno ljudi. Bili so radovedni, kaj da učeni gospodje z Lojzo delajo. K zdravniškim preiskavam ni smel nihče v hišo, kakor le moške znanosti — učenjaki. Le redko kedaj se je komu drugemu ustopiti dovolilo.

Naposled, ko je više 100 najučenejših in najbolj zvedenih zdravnikov in dohtarjev na Lojzinem telesu svojo učenost in zdravniško umetnost poskušalo, so preiskavo sklenili. Vsi so pa rekli, da kaj enakega še nobeden svoje žive dni videl ni.

Dr. Lefebre pa je izdal knjižico, kder vestno in natančno poroča o tej zdravniški preiskavi. Iz te knjižice povzamemo še sledeče prav zanimive črtice. Dne 8. maja 1868 so znamenja Gospodovih ran prvič začela krvaveti na rokah in nogah in pa na levi strani. Ovo krvavenje se ponavlja vsak petek na istem prostoru kože. Dne 25. sept. 1868 je Lojza začela kri potiti na glavi, prav v kolobaru okoli čela nad ušesi in zatilnikom. Dobila je krvavo znamenje trnjeve krone Zveličarja.

Naposled se Lojzi naredi 24. aprila 1873 velika rana nad desno ramo. Tako rano je dobil Kristus, kedar je teški križ nosil. Več 100 petkov je dozdej preteklo od 24. aprila 1868 in vsak petek potijo kri ova znamenja Kristusovih ran.

Krvaveti začne najprvle leva stran, večidel že o polnoči od četrta na petek. Potem krvavijo za poredom rane na nogah, rokah, na glavi in na rami. Tekanje krvi preneha časih že ob 4. ali 5. uri v petek popoldne. Vsaboto ni videti več nobenega sledu, kder je kri iz ran izvirala. Koža ostaja vselej gladka. Nikder ni videti kega vrezljaja ali krastice.

Na levi strani vreje kri iz prs med petim in šestim rebrom. Krvi se izlije vsaki petek po 250 gramov.

Znamenja ran so neizrekljivo bolestna. Zlasti toži Lojza o bolečinah v rani nad desno ramo in pa v krvavi kroni okoli glave. Tukaj jo boli, kakor da bi jo z žerečim obročem žgali.

Vendar razun petkov preneha tekanje krvi, znamenja ran se poskrijejo in vse bolečine preminejo. Lojza je tedaj popolnem zdrava in opravlja marljivo in tiho svoja domača opravila.

Razne stvari.

(Če. gg. župnikom) radgonskega, ljutomerskega ptujskega, rogaškega in šmarskega okraja poslalo se je več iztisov današnjega „Gospodarja“, da ga blagovolé veljavim možem na ogleđ razdeliti.

(Nevih.) Po vednem deževju je Šavnica popolno poplavlila travnike, ter zblatila lepo otavo, kakoršne že dolgo ni bilo. Škoda velika. — Na Velke meše dan je zopet huda nevihta koračila od Boča mimo Ptujja čez Dravo, ter razsajala hudo po Minoritovski fari in Lovrenčki; na Polenšaku, pri sv. Tomaži in Mali nedelji, ter se razkadila proti sv. Križu in Ljutomeru. Kar je še grozdja od mraza in prejšnjih nesreč ostalo, je sedaj popolno vničeno, ajda je proč in sudovje iz dreves zmlačeno.

(Liberalci dr. Stepischnegg) pisac pri dr. Duhaču, se je peljal k sv. Miklavžu na dravskem polji. Ker ni hotel plačati, kar je vozačev konj potreboval, mu krčmar ne pusti, da bi se odpeľjal. Toda Stepischnegg nastavi puško in žuga kmeta ustreliti. Ta pa naglo pograbi suholastega dohtarja in mu vzame puško. Kako lahko bi se pri goli ošabnosti in skoposti pripetila velika nesreča! Sicer pa kmet pri sodnji toži.

(Nemškutarsk shod.) Preteklo nedeljo napravilo je ptujsko naprednjaško društvo shod pri sv. Lenartu ter so nemškutarski liberalci sami sebi stare, že strohnele otrobe vezali. Ker danas ni prostora bilo, razglasimo poročilo prihodnjič, da vidijo Slovenci, kako ta svojat za njih blagor skrbi.

(Pri sv. Tomaži) v Lahoncib so te dni celo zaroto tatov zasledili, in izmed njih 10 večjidel mladih lenuhov v Ormuž odgnali. — Letina bi bila srednja, ako nebi 2 krat toča prihrula.

(Zopet tolovajsk napad) se je zgodil 15. avg. o polnoči na stezi v Slovenj-Gradec pri Pamečih. Nekega Filipa Pungerskega je tolovaj napadel, in mu vzel uro in nož. Toda že drugi den so prešli hudodelnika v Naredževih fužinah.

(Drugi, veliki shod vinorejcev) bode v Mariboru pri Götzu v saboto dné 5. sept. t. l. V razgovor pride prošnja zoper kaženje vina in za drž. obrambo pri vinotrštvu. Skupščina se zbere ob 9. uri predpoldné. Želeli bi, da eden gospodov, ki so v odboru za to stvar, slovenskim vinorejcem v jasni besedi stvar razloži.

(Strela je udarila) v hišo Médveda, posestnika na Dražah v Cirkovicah. Hiša, hlev, škeden in kolarnice so pogorele s pospravljenim krmo in slamo vred. Škode je blizo 4000 gld.

(Spremembe v lav. škofiji). Kuracija Matere božje v puščavi je v faro povzdignjena. — Č. g. Lovro Potočnik je dobil Gornj. Grad, č. g. Karl Ripšl pa faro Videm. Č. g. Jak. Trstenjak dobil je beneficium v Ptui. Prestavljeni so sledeči č. g. kaplani: Jan. Simonič v Jarenino; Jan. Kolar k sv. Jederti pri Laškem; Fr. Dovnik v št. Martin II.; Mih. Vanpotic v št. Jungerto; Jan. Vraz v Laporje; Dav. Napast v Vozenico I.; Dav. Šket k sv. Lovrencu v puščavi; Fr. Anuš na Goro pri Ptui; Jak. Mlakar k sv. Križi pri Slatini. Č. g. novoposvečeni duhovni pridejo za kaplane: Pet. Skuhala v Smiklavž; Jož. Siuko na Muto; Fr. Nendl k sv. Tomaži; Jan. Čagran v Svičino; Jak. Caf. v Vozenico II.; Stef. Mohorko v Ljubno; P. Horvat k sv. Ruprtu pri Laškem; Ant. Potočnik v Vitanje II.

Kljuba jasnim in nepobitnim dokazom v štev. 23. „Gosp.“ se doslej v zadevi Slomškovega spominka ničesar ni storilo.

Za pogorelee v Stročljivesi daroval je neimenovan še 2 fl. 10 kr.

Loterijne številke:

V Gradcu 22. avgusta 1874: 50 51 68 42 70.
Prihodnje srečkanje: 5. septembra.

Tržna cena pretekli teden	V Mariboru	V Ptuiju	V Celju	V Vratiču
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Pšenice vagan	5 30	4 75	5 40	5 07
Rži	4 20	3 80	4 —	3 25
Ječmena	3 70	3 —	2 40	2 70
Ovsa	2 30	1 80	2 —	1 75
Turšice (kornze) vagan	5 30	4 70	4 20	4 45
Ajde	4 30	4 —	4 40	4 01
Prosa	4 60	—	4 —	—
Krompirja	2 30	1 80	2 —	—
Sena cent	1 70	1 50	1 —	1 35
Slame (v šopkih)	1 40	1 20	— 80	1 30
„ za steljo	— 80	— 80	— 60	—
Govedine funt	— 28	— 30	— 28	— 24
Teletine	— 28	— 30	— 28	— 24
Svinjetine	— 31	— 30	— 44	— 34
Slanine	— 40	— 38	— 44	— 28

Dobrovoljna prodaja.

Odda se mlin na Savinski strugi, s peterimi točaji, enim nadstropjem, ob lepi cesti, 1/4 ure od Brašlovč; vezan (cvibast) kozolec, gospodarsko poslopje in žaga, zemljišča 800 sežajev. Pri mlinu je lep prostor za mlatilnico na vodi, ktere v tej srenji še ni.

Cena se zve pri podpisnem.

Janez Kodéla,
pošta Brašlovče (Frasslau.)